

Nieuwe publicatie van het Transnational Institute raadt de regering af khat te verbieden

De engelstalige briefing “Chewing over Khat Prohibition” rekt af met de effectiviteit van een ban, zoals is gebleken uit andere Europese landen. Problematisch gebruik hangt nauw samen met andere social problemen en is geen reden tot verbod. Andere oplossingen zijn te prefereren.

Vandaag geeft het Drugs en Democratie programma van het Transnational Institute (TNI) in Amsterdam, een denktank over internationaal drugsbeleid, in haar [nieuwe publicatie](#) een advies aan het Nederlands parlement en de regering: een verbod op khat levert op geen enkele manier een bijdrage aan de problematiek op de khat markt. Problemen rondom het gebruik van en handel in khat kunnen ook effectief worden aangepakt zonder een deel van de bevolking te criminaliseren.

In de publicatie “**Chewing over Khat Prohibition**” geven de auteurs Axel Klein c.s een overzicht van het debat dat er in andere landen omtrent het verbod plaats heeft gevonden over de gezondheidseffecten, de handel en de sociale gevolgen van het khat gebruik binnen de verschillende Afrikaanse migrantengroepen.

De introductie van een verbod heeft in een aantal landen (Scandinavië en de Verenigde Staten) de problemen binnen deze gemeenschappen eerder vergerd en de integratie tegengewerkt. De problemen hebben meer te maken met de traumatische gevolgen van oorlogservaringen in Somalie, de hoge werkloosheid en alcoholgebruik, dan met khat gebruik.

In de elf Nederlandse gemeenten met de meeste Somalische inwoners waar het Trimbos onderzoek gedaan heeft - door de regering aangehaald als wetenschappelijke ondersteuning van de voorgenomen plaatsing van khat op lijst II van de opiumwet -, zijn er maar drie die baat zeggen te hebben bij een eventueel verbod. Van de 114 interviews die Trimbos deed met khatgebruikers is 11% bestempeld als problematisch, die gebaat zouden zijn bij een adequate toegang tot gezondheidsinstanties en arbeidsmarkt. Het onderzoek van het Trimbos Instituut geeft dan ook niet de aanbeveling om khat te verbieden.

TNI roept de regering en het parlement op zich bij deze besluitvorming te laten leiden door de feiten, zoals aangedragen door het Trimbos Instituut in hun recente onderzoek en eerder door het Coördinatiepunt Assessment en Monitoring nieuwe drugs (CAM), die in 2007 concludeerde dat er geen gegronde redenen waren om khat te verbieden. Ook de WHO kwam in 2006 tot de conclusie dat khat niet onder controle van de VN drugsverdragen gebracht hoeft te worden. De negatieve gevolgen van een verbod voor deze al gemarginaliseerde bevolkingsgroep moeten zorgvuldig worden meegewogen. Andere beleidsopties waarin khat-gerelateerde problemen in samenhang met de sociale problemen worden aangepakt bieden meer kans op succes.

Voor meer informatie:

Axel Klein : 00 - 44 778 814 0267 (UK)
Martin Jelsma : 06 - 557 15 893
Pien Metaal : 06 - 407 98 808
TNI kantoor : 020 - 662 66 08

* * * * *

Chewing over Khat prohibition

The globalisation of control and regulation of an ancient stimulant

By Axel Klein, Pien Metaal and Martin Jelsma

Series on Legislative Reform of Drug Policies Nr. 17, January 2012

<http://druglawreform.info/images/stories/documents/dlr17.pdf>

CONCLUSIONS & RECOMMENDATIONS

- Where khat has been studied extensively, namely Australia, the UK and until recently the Netherlands, governments have steered clear of prohibition because the negative medical and social harms do not merit such controls.
- Strict bans on khat introduced ostensibly for the protection of immigrant communities have had severe unintended negative consequences.
- Khat prohibition has failed to further the integration, social inclusion and economic prosperity of the Somali community.
- Assumptions about causal relations between khat use and the problems of a vulnerable minority with untreated mental health conditions need to be dealt with carefully and should not be used as a pretext for criminalising khat.
- Migrant communities and problematic users need a constructive engagement and targeted interventions. The criminalisation of a cultural practice will only intensify the problem that community leaders are seeking to address.

FOR THE NETHERLANDS

- A ban of khat in the Netherlands would focus too much on problematic khat use and would risk neglecting the social problems among Somalis such as unemployment, lack of education and welfare dependence.
- Sufficient means are available to mitigate any possible public nuisance incidents through byelaws at the local level. The question to be addressed by the Dutch parliament should be how existing social and medical problems of migrant communities can be effectively met, while finding creative solutions to avoid public nuisance caused by khat sales without resorting to a ban. Experiences from North America and Scandinavia show that a ban will not solve these problems but tend to increase them.